

A kommunizmus áldozatai – Rákosszentmihály

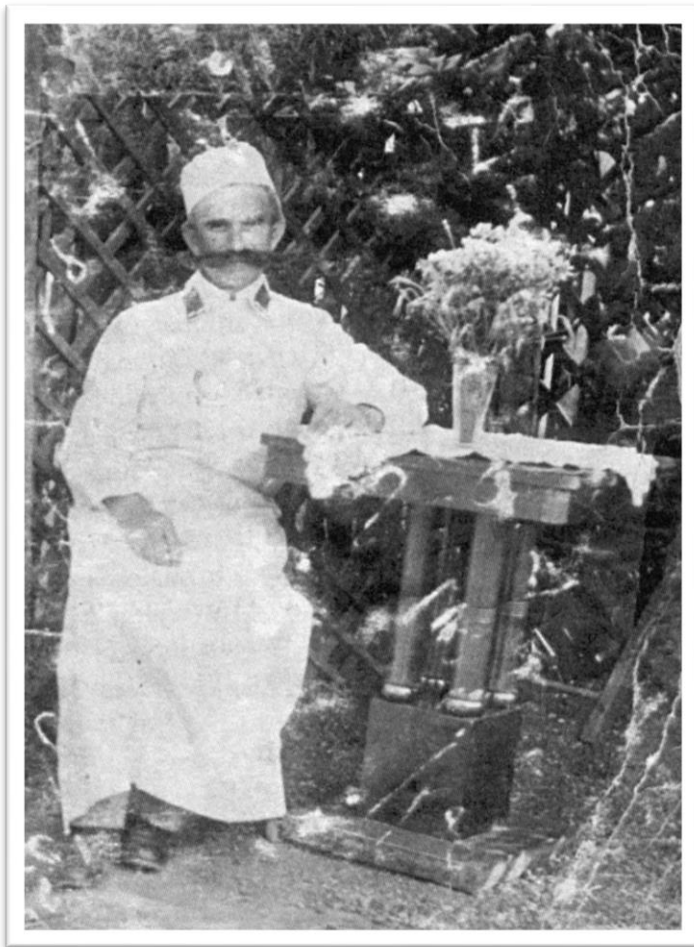

Hóra János 1906-ban Rákosszentmihályon megvásárolt egy kész épületet. Az épület ma is áll a József utcában, ott nyitotta meg Rákosszentmihály első cukrászdáját. Néhány évi működés után, onnan nem messze, a József utca, és a Rákosi út sarkán megvásárolta a viszonylag nagyobb méretű saroktelket, erre építette fel 1910-ben a ma is álló épületet, ez lett a Hóra cukrászda.

A cukrászda 1910-től 1952-ig működött, átélt két világháborút, majd az egész család ebben dolgozott, négy gyermeke volt.

Hóra János 1910-ben alapító tagja lett az akkor megalakuló Rákosszentmihály és Cinkota községek Ipartestületének. Végig az elnökség tagja volt. 1940-től a már önálló Rákosszentmihályi Ipartestület örökös tiszteletbeli elnöke lett, amikor 1948-ban az ipartestületet egy tollvonással megszüntették.

1952-ben hosszas működés után államosították a boltot. „A kisüzemek, kisiparosok napról napra újra szülik a kapitalizmust” volt a szlogen akkoriban, így Hóra János is az ellensége lett a rendszernek. Akkor már idős ember volt, 82 éves. Mint köztisztviselő álló helyi iparosvezetőtől tartottak még az akkori rendszer emberei is. De az eldöntött tény volt, hogy az épületet állami tulajdonba fogják venni.

Még abban az időben is korszerűsíteni akart, kapcsolata révén egy fagylaltgépet rendelt Olaszországból. Akkoriban nem volt ez szokás a kisiparosoknál, furcsa módon mégis hozzájárult az állam, hogy megrendelhesse. Amikor a gépért ment Olaszországba, a távollétében államosították az üzletet. A berendezési tárgyakat, fogast, Hóra János ernyőjét, a még meg sem érkezett fagylaltgépet, mindent a „nép kezébe” adták. A saját maga által épített házban tanácsi bérlőként lakhatott, és tulajdonképpen még örülhetett, hogy nem telepítették ki. Mivel elismert szakember volt, felajánlották neki, hogy a már korábban állami tulajdonba került Hauer cukrászdába felveszik ügyvezetőnek, idős, makacs ember lévén azt mondta, ha a

sajátjában nem engedik dolgozni, idegennél nem csinálja tovább. Ezután elvették az iparendélyét is. Mindenféle nyugdíj, kereset nélkül maradt, ráutalva a gyermekei segítségére. A szentmihályi boltot az Állami Vendéglátóipari Vállalat vette át. A cukrászdából eszpresszó lett, Holdfény presszóként működött sokáig.

Forrás: KHF 22. Széman Richárd: Házak életutak

